

S'intensifiquen les demandes de més neteja als carrers de la Batllòria

La Batllòria. En els darrers dies ha augmentat el nombre de veïns de la Batllòria que s'han adreçat a l'Ajuntament de Sant Celoni per reclamar que s'intensifiqui la neteja en diferents carrers del poble. Des de fa unes setmanes, diversos veïns han presentat les seves demandes al Consistori en considera que no hi ha prou atenció a la via pública. Una situació que s'ha vist agreujada, segons assenyalen, en els dies que s'han produït precipitacions importants ja que la brutícia s'ha acumulat als embornals i això ha impedit que es pogués desguassar l'aigua de manera correcta. Des de l'Ajuntament de Sant Celoni s'assenyala que s'ha procedit a intensificar aquest servei amb l'objectiu de pal·liar els problemes que s'han generat en les darreres setmanes. Moltes de les queixes s'han presentat per escrit al registre de l'Ajuntament amb l'objectiu que en quedi constància. REDACCIÓ.

Una seixantena de veïns de la Batllòria visiten les instal·lacions del Parlament de Catalunya

Una imatge del grup a l'escala del Parlament de Catalunya (L'AdBM)

REDACCIÓ. **Las Batllòria** Dilluns, 16 de juny, una cinquantena de persones majors de 65 anys residents a la Batllòria van

visitar el Parlament de Catalunya acompanyats de l'alcalde Francesc Deulofeu i de la regidora de Comunitat i Comunicació, Laura

Costa. Un cop finalitzada la visita, assistir a l'exposició dels treballs del Centre de Formació d'Adults.

Espectacular detenció d'un conductor per conducta negligent davant la Caixa

La Batllòria. Els Mossos d'Esquadra van detenir dissabte el conductor d'un turisme que mantenia una conducta negligent al volant. L'acció va tenir un toc d'espectacularitat ja que l'home va ser emmanillat davant l'agència de la Caixa de Manlleu. Els fets van passar després que els veïns van alertar d'un conductor que feia maniobres perilloses al poble. Un cop interceptat pels Mossos d'Esquadra, se li va demanar que se sotmetés a una prova per determinar si havia consumit substàncies estupefaents. En negar-se i en observar els agents policials que l'home, veí de Barcelona, presentava símptomes d'haver consumit drogues, van procedir a la seva retenció i a l'escorcoll del vehicle que conduïa sense que hi trobessin res. Finalment, l'home va ser detingut i posat a disposició judicial per un delicte de conducció temerària i per negar-se a sotmetre's a les proves. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERTA

PERE TARRIDAS, Columnista de Sant Celoni

Felicitats, Santi*

Fa un mes en Santi Santamaria va ser guardonat amb el *Premio de Hoy* pel seu llibre *La cocina al desnudo* dotat amb 60.000 euros. Es tracta d'una iniciativa promoguda per l'editorial Temas de Hoy del grup Planeta per premiar assaigs que no tinguin a veure amb la política i ha estat atorgat per primera vegada per un jurat compost per persones de reconegut prestigi en el món cultural. L'entrega del guardó va ser presidida pel Ministre de Cultura, César Antonio Molina. Des d'aquesta columna, Santi, moltes felicitats.

Amb motiu de l'entrega del premi, en Santi va fer unes manifestacions que han aixecat un gran rebombori a nivell nacional i internacional. Tots sabem que ell és partidari d'un tipus de cuina natural, radicalment afrontat amb el que defensen altres cuiners partidaris d'una major aportació d'elements químics. Possiblement en Santi no va elegir bé el lloc, el moment, el to ni l'al·lusió personal a Ferran Adrià, però un cop dit això, crec també que no hi ha cap mena de justificació per la campanya que s'ha organitzat contra ell.

No s'entén que un cuiner com en Sergi Arola el titlli de "taliban" i de "hooligan" o que la secció espanyola d'Euro Toques, que és una organització formada per 3.500 cuiners de 18 països, hagi elaborat un document contra ell firmat per 800 cuiners espanyols, la major part molt coneguts a casa seva. Resulta encara més sorprenent quan Euro Toques té com a objectius fonamentals, entre d'altres, "Protegir el patrimoni culinari europeu

en la seva diversitat i els seus orígens" i "Defensar la seguretat d'una alimentació sana, sense additius químics en els productes alimentaris i afavorir les combinacions naturals". Que és precisament allò que defensa en Santi.

Com no podia ser menys, el president de la organització, l'alemany Ernst-Ulrich W. Schassberger, s'ha posat incondicionalment al costat d'en Santi, així com també el president de la divisió francesa, Henry Charvet i el de la divisió belga, el chef Stéphane Pierre

Però la campanya anti-Santi ha agafat un caire surrealista a les pàgines d'El Periódico. Durant la segona quinzena de maig no hi ha hagut edició d'aquest diari, suposadament seriós, en què a través de articles d'opinió o d'editorials, en Santi no hi hagi aparegut com el dolent de la pel·lícula. Llegint els titulars de les notícies, que és el que més queda retintut, veiem que un dia es parla de la desautorització de la Vicepresidenta del Govern, un altre l'estirada d'orelles del Conseller d'Agricultura, boicot al xef a Sevilla, 800 cuiners a favor de Ferran Adrià, però quan arriba l'apoteosi final és el dia 28 de maig quan en Santi té l'honor de ser el titular de la portada. En el planeta Terra passen algunes coses com la gana del tercer món per l'encariment de l'arròs i la farina, el terratrèmol a la Xina, el milió llarg de damnificats de Myanmar, l'augment de l'atur al nostre país, l'encariment del petroli, la crisi del sector immobiliari, la pujada de les hipoteques o la desaparició d'una part del superàvit estatal per l'a-

tonia de la demanda. Res d'això té importància.

La notícia del dia ha estat el descobriment, segurament després de llargues hores de investigació, que en Santi Santamaria, l'any 2007, va recomanar posar 20 grams de glicerina en una recepta de milfulles de safrà. He parlat de surrealisme? Jo més aviat en diria misèria periodística. Veritablement no em puc imaginar què hi pot haver al darrere d'aquests presa de posició. Possiblement el morbo que sempre ven o la defensa de determinats interessos publicitaris o comercials del diari. Com a cosa molt positiva destacaria l'elegant reacció de Ferran Adrià relativitzant les seves discrepàncies amb en Santi i la postura d'articulistes com Joan Barril que han intentat moderar el to del debat.

I dic debat perquè hi ha un corrent d'opinió important partidària de les tesis d'en Santi. Ja hem parlat abans de la presa de posició de la secció europea d'Euro Toques (excepte els col·legues espanyols) però podríem citar també les opinions de molts cuiners de casa nostra i altres persones de renom internacional i relacionades amb el sector alimentari com el francès Michel Montignac, el nord-americà Dan Barber o l'italià Enzo Vizzari. El mateix Félix Lobo, President de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària, ha trobat "positives" les propostes d'en Santi i el diari La Vanguardia va fer una enquesta d'opinió a la qual van contestar 970 persones de les quals el 74% troben encertades les

manifestacions del cuiner de Sant Celoni.

Sense voler desmerèixer a ningú, en Santi Santamaria és la icona més coneguda de casa nostra i en aquests moments que està sent maltractat d'una forma totalment fora de mida per alguns mitjans de comunicació i professionals de la cuina que aprofiten per fer-se publicitat gratuïta, ha de notar el nostre suport. Fa molts anys que en Santi està donant fama a la nostra població i fins i tot el seu restaurant de Madrid porta el nom de Santceloni. Ningú li ha regalat res, des de l'any 1981 ha guanyat una categoria mundial gràcies al seu treball i la seva constància i cap cuiner en tot l'estat espanyol té més estrelles Michelin que ell. No es tracta de cap mena de patriotisme local mal entès i en les seves manifestacions hi estic totalment d'acord en el fons encara que, com he dit abans, pugui ser discutible la forma, el moment i el to. Però de la mateixa manera que estic orgullós quan un equip esportiu, un escriptor, un poeta, un naturalista, un geòleg o uns geganters prestigien el nostre poble, crec que en Santi Santamaria, pel seu treball de mitja vida, mereix també el nostre reconeixement i el nostre respecte. Personalment, com a conveï seu, em ve de gust fer-li costat.

* A causa d'una errada, en l'edició anterior aquest article es va publicar ometent el darrer paràgraf. En aquesta edició el reproduïm novament de manera íntegra ja que es tracta d'un fragment significatiu per al contingut general del document.